

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rozwoju

2007/2217(INI)

4.3.2008

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie misji obserwacyjnych wyborów UE: cele, praktyka i przyszłe wyzwania
(2007/2217 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej(*): Jürgen Schröder

(*) Procedura obejmująca zaangażowane komisje – art. 47 Regulaminu

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że — tak jak stwierdza się w przyjętej dnia 1 kwietnia 1999 r. w Strasburgu rezolucji Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w sprawie współpracy między krajami AKP i UE, zaangażowania w procesy wyborcze w krajach AKP oraz roli Wspólnego Zgromadzenia¹ — by osiągnąć główny cel polityki na rzecz rozwoju UE, tzn. ograniczyć ubóstwo, konieczne jest istnienie demokracji uczestniczącej i odpowiedzialnych, nieskorumpowanych rządów,
- B. mając na uwadze, że — jak podkreśla się w Umowie o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Kotonu (Benin) dnia 23 czerwca 2000 r. (umowie z Kotonu) — w ramach partnerstwa między krajami AKP a UE aktywnie wspiera się propagowanie praw człowieka, proces demokratyzacji, umacnianie rządów prawa i dobre rządy,
 1. uważa, że w kategoriach bezwzględnych sam fakt organizowania wyborów nie może zostać uznany za jedyną oznakę istnienia demokracji, ma jednak pozytywny wpływ na proces demokratyzacji, mierzony postępami w dziedzinie wolności obywatelskich, pod warunkiem zagwarantowania pluralizmu politycznego, wolności gromadzenia się i stowarzyszania się, wolności słowa, równego dostępu do środków przekazu, tajności głosowania i poszanowania praw człowieka;
 2. podkreśla, że działania podejmowane przez UE w ramach obserwowania wyborów mogą być uznane za w pełni rozwinięte narzędzie działań zewnętrznych UE tylko wtedy, gdy łączą się one strukturalnie z ogółem działań UE prowadzonych w danym kraju lub regionie oraz jeśli polityka w zakresie wszystkich działań zewnętrznych UE jest spójna z celem demokratyzacji i tworzenia instytucji; również istotne jest odpowiednie ich przygotowanie, w tym szkolenie obserwatorów, oraz późniejsze działania, w tym monitorowanie do jakiego stopnia lokalny rząd bierze pod uwagę zalecenia misji obserwacji wyborów UE;
 3. podkreśla, że misje obserwacji wyborów UE muszą być niezależne i profesjonalne; nalega, by misje obserwacji wyborów UE mogły swobodnie wykonywać swoją pracę bez nacisków politycznych lub ingerencji ze strony Komisji Europejskiej lub państw członkowskich; zauważa, że misja obserwacji wyborów UE podczas wypełniania swojego mandatu ocenia proces wyborów, a nie ich wynik; nalega, by misje obserwacji wyborów UE były oddzielone od przed i powyborczej działalności dyplomatycznej UE i odrębne w stosunku do niej;
 4. podkreśla, że istotne jest, by krótko- i długoterminowi obserwatorzy UE nie postępowali w sposób, który mógłby zostać uznany przez ludność lokalną za protekcyjny, wyniosły wobec lokalnej kultury lub nieokazujący jej szacunku; w tym kontekście i tam

¹ Dz.U. C 271 z 24.9.1999, str. 57.

gdzie to stosowne, obserwatorzy UE powinni nawiązywać współpracę z lokalnymi obserwatorami;

5. jest zdania, że z praktycznego punktu widzenia na wyzwanie, jakie stanowią działania prowadzone w ramach kontynuacji misji obserwacyjnych podczas wyborów, można odpowiedzieć, zapewniając, że podczas określania konkretnych dziedzin, które UE ma objąć wsparciem w przypadku danego kraju, w odpowiednim stopniu uwzględni się zalecenia zawarte w końcowych sprawozdaniach sporządzonych w następstwie wyborów przez wyborcze misje obserwacyjne; wzywa Komisję do długoterminowego i pełnego wykorzystywania tych zaleceń podczas sporządzania krajowych dokumentów strategicznych/rocznych programów działania w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju i zewnętrznych instrumentów finansowania UE, a w szczególności rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju¹ oraz rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określającego przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa²;
6. jest głęboko przekonana, że działania UE prowadzone w ramach obserwacji wyborów mogą być skuteczne, wyłącznie gdy towarzyszy im odpowiednia długoterminowa polityka rozwoju oraz silne i znaczące wsparcie UE dla umacniania istniejących mechanizmów demokratycznych, w szczególności poprzez budowanie potencjału parlamentów krajowych, partii politycznych, służby publicznej, podmiotów niepaństwowych i społeczeństwa obywatelskiego oraz poprzez promowanie praw człowieka i dobrych rządów;
7. zaleca wprowadzenie specjalnej strategii wsparcia nowo wybranych demokratycznych parlamentów z myślą o trwałym zagwarantowaniu demokracji, państwa prawa i dobrych rządów;
8. sugeruje, by — mając powyższe na względzie — Parlament Europejski zbadał, w jaki sposób i za pomocą jakich środków można wesprzeć nowo wybrane parlamenty w ich działaniach, ze szczególnym uwzględnieniem krajów rozwijających się;
9. dostrzega istnienie dobrej współpracy między Parlamentem a Komisją w dziedzinie obserwacji wyborów i podkreśla znaczenie kodeksu postępowania obserwatorów wyborów, który ma także zastosowanie do posłów do Parlamentu Europejskiego; wzywa do wypracowania odpowiednich mechanizmów w celu umocnienia roli posłów w procesie nadzoru UE nad wyborami, z racji ich mandatu demokratycznego i specjalistycznej wiedzy, oraz do dalszego umacniania współpracy między instytucjami a państwami członkowskim, między samymi instytucjami oraz między misjami obserwacji wyborów UE a innymi krajowymi i międzynarodowymi misjami obserwacji wyborów, by umożliwić im wypracowanie wspólnego stanowiska w celu podkreślenia znaczenia wyników wyborów;

¹ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 41.

² Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 1.

10. wzywa do poważnego uwzględnienia tam, gdzie to możliwe, wartości dodanej procesu konsultacji, współpracy i dzielenia się wiedzą między Parlamentem i delegacjami parlamentarnymi i misjami krajów AKP w szerszym kontekście działań zewnętrznych UE oraz w odniesieniu do innych krajowych i międzynarodowych misji obserwacyjnych;
11. przypomina konkluzje seminarium Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2007 r., zgodnie z którymi ze względu na metodologię i widoczność działań oraz kwestie tożsamościowe misje obserwacji wyborów UE muszą wciąż działać niezależnie od innych międzynarodowych i krajowych obserwatorów; nie wyklucza to jednakże systematycznej i ścisłej współpracy z innymi działającymi lokalnie organizacjami obserwacyjnymi ani dalszego wsparcia UE na rzecz zwiększania potencjału krajowych i regionalnych organizacji obserwacyjnych;
12. podkreśla, że organizowane pod auspicjami Parlamentu Europejskiego lub wraz ze Wspólnym Zgromadzeniem Parlamentarnym AKP-UE misje parlamentarne wnoszą znaczący wkład w politykę obserwacji wyborów UE z uwagi na ich demokratyczne umocowanie i specjalistyczne doświadczenie dodatkowo zwiększające polityczny prestiż tych misji;
13. poleca okresowe organizowanie wspólnych misji obserwacyjnych AKP-UE przy okazji wyborów odbywających się na terytorium UE;
14. zauważa, że głosowanie elektroniczne, stanowiące niedawne unowocześnienie procesu wyborczego, ma znaczący wpływ na ocenę dokonywaną w ramach obserwacji wyborów; wzywa zatem Komisję do opracowania wytycznych dla obserwatorów tego rodzaju głosowań organizowanych w szeregu krajów na całym świecie.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	3.3.2008
Wynik głosowania końcowego	+: 20 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Danutė Budreikaitė, Ryszard Czarnecki, Nirj Deva, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Glenys Kinnock, Maria Martens, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Johan Van Hecke
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	John Bowis, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Csaba Óry, Ralf Walter
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Glyn Ford